

Sygn. akt I C 2126/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2018r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z/s w K. (KRS (...))

przeciwko pozwanej M. J. (PESEL (...))

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 2126/18

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2018r. powód (...) Sp. z o.o. z/s w K. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanej M. J. kwoty pieniężnej w wysokości 360zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 września 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż strony wiązała umowa najmu samochodu. Powód udostępnił pozwanej pojazd do korzystania. Pozwana uregulowała opłatę za najem. Pozwana zwróciła powodowi pojazd z brakami w wyposażeniu, niekompletność dotyczyła 4 kołpaków. Powód obciążył pozwaną opłatą administracyjną, której pozwana nie uiściła.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 kwietnia 2018r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1365/18 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwana wniosła skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia zaskarżając je w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu tego środka zaskarżenia pozwana podniosła zarzut nieistnienia zobowiązania oraz wskazała, iż powód nie udowodnił podstaw odpowiedzialności pozwanej.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania wyartykułowane w treści pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 września 2016r. pozwana M. J. zawarła z powodem (...) Sp. z o.o. z/s w K. umowę najmu pojazdu nr (...).

W ramach tego kontraktu powód udostępnił pozwanej do korzystania pojazd m – ki R. (...) o nr rej. (...).

Strony ustaliły warunki umowy oraz ich prawa i obowiązki, w tym przewidziały opłatę administracyjną w wysokości 738zł w przypadku współwiny, winy lub braku sprawcy w przypadku uszkodzenia, szkody w wynajętym pojeździe.

Pozwana uiszczyła powodowi opłatę za korzystanie z pojazdu.

W trakcie używania przez pozwaną przedmiotu najmu doszło do kradzieży elementów jego wyposażenia w postaci 4 kołpaków o wartości.

Pozwana dokonała zgłoszenia popełnienia czynu zabronionego do właściwych organów ścigania.

Komisariat Policji w L. nie wniósł o ukaranie do sądu z uwagi na niewykrycie sprawy.

W dniu 21 września 2018r. powód wystawił w stosunku do pozwanej Fakturę pro – forma (...) z tytułu opłaty administracyjnej na kwotę 360zł z terminem zapłaty przypadającym na dzień 28 września 2016r.

Pozwana zanegowała obowiązek zapłaty wynikający z tego dokumentu.

(umowa najmu pojazdu k. 6, faktura k. 7, regulamin wypożyczalni samochodów k. 7v, wezwanie do zapłaty k. 8, przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 9, pismo pozwanej k. 10, 30, 31, 32, 33, 34, pismo powoda k. 11, 42, 43, 44 zawiadomienie pokrzywdzonego k. 12, potwierdzenie złożenia zawiadomienia k. 35, ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych k. 49-62)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa najmu w rozumieniu art. 659 § 1 i n. kc.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowe istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określiły prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanej przedmiot świadczenia, natomiast pozwana w sposób należyty wykonała zobowiązanie zachowując według treści umowy poprzez uiszczenie należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego, a po upływie czasu trwania kontraktu zwrot powodowi przedmiotu umowy.

Okoliczność, iż doszło do kradzieży elementów wyposażenia pojazdu oddanego do używania pozwanej, przy ustaleniu braku po stronie pozwanej podstaw odpowiedzialności kontraktowej i deliktowej oraz niemożność przypisania jej zarzutu niedbalstwa lub nienależytej staranności w zakresie zabezpieczenia przedmiotu najmu przed jego utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem powoduje, iż w zachowaniu pozwanej nie można doszukiwać się źródła

obowiązku świadczenia na rzecz powoda. Nie może być przy tym uznana automatycznie przewidziana w treści umowy instytucja, tzw. opłaty administracyjnej. Powyższe nie powoduje bowiem w każdych warunkach spowodowania odpowiedzialności kontraktowej po stronie pozwanej z tytułu uszczerbku w dobrach powoda (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Trzeba w szczególności zauważyć, iż postanowienia kontraktu opartego o wzorzec umowy, w którym w sposób nieograniczony kształtowany jest katalog przypadków odpowiedzialności finansowej kontrahenta – konsumenta ocenić należy pod kątem przepisów z art. 385 i n. kc oraz art. 5 kc i art. 58 § 1 – 3 kc.

Nadużycie prawa podmiotowego traktuje się jako zachowanie rażące i nieakceptowane albowiem klauzula generalna zawarta w art. 5 kc zawiera odesłanie do zasad słuszności, dobrej wiary w sensie obiektywnym, zasad uczciwości obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych i zasady lojalności wobec partnera. Przepis art. 58 kc wyznacza od strony negatywnej ogólne ramy dopuszczalnej treści oraz celów czynności prawnych, natomiast art. 385 i n. kc określa klauzule abuzywności postanowień umownych, tj. takich które kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, a wskutek takiego układu praw i obowiązków dochodzi do rażącego naruszenia interesów konsumenta i godzenia w równowagę kontraktową.

Rażące naruszenie interesów konsumenta należy rozumieć jako nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym. Natomiast działanie wbrew dobrym obyczajom w zakresie kształtowania treści stosunku obligacyjnego oznacza tworzenie przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową stron stosunku umownego.

Ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc), czemu powód nie sprostał w zakreślonym powyżej obszarze.

Istota ciężaru dowodowego sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s. apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.